C/2024/6554

2024.11.12.

P9_TA(2024)0156

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere, 2024

Az Európai Parlament 2024. március 13-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről (2024) (2023/2063(INI))

(C/2024/6554)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 136. cikkére,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,

— tekintettel az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,

— tekintettel a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződésre,

— tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásra és a fenntartható fejlődési célokra,

— tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]),

— tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([5]),

— tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

— tekintettel a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euroövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([7]),

— tekintettel a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euroövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló, 2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([8]),

([1]) HL L 306., 2011.11.23., 41. o.
([2]) HL L 306., 2011.11.23., 33. o.
([3]) HL L 306., 2011.11.23., 1. o.
([4]) HL L 306., 2011.11.23., 8. o.
([5]) HL L 306., 2011.11.23., 12. o.
([6]) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
([7]) HL L 140., 2013.5.27., 1. o.
([8]) HL L 140., 2013.5.27., 11. o.

— tekintettel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló, 2021. február 12-i (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([9]) (a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközről szóló rendelet),

— tekintettel a szociális jogok európai pillérének megvalósítására irányuló cselekvési tervről szóló, 2021. március 4-i bizottsági közleményre (COM(2021)0102),

— tekintettel a Tanács, a Bizottság, a Parlament és a szociális partnerek 2021. május 7-i portói szociális kötelezettségvállalására,

— tekintettel az Európai Költségvetési Tanács 2023. június 28-i, az euróövezet 2024. évi költségvetési irányvonalára vonatkozó értékelésére,

— tekintettel az Európai Költségvetési Tanács 2023. október 4-i éves jelentésére,

— tekintettel az uniós gazdasági kormányzási keret reformjára vonatkozó elképzelésekről szóló, 2022. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2022)0583),

— tekintettel a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2023. április 26-i bizottsági javaslatra (COM(2023)0240),

— tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendeletet módosító tanácsi rendeletre irányuló, 2023. április 26-i bizottsági javaslatra (COM(2023)0241),

— tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU tanácsi irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2023. április 26-i bizottsági javaslatra (COM(2023)0242),

— tekintettel a 2023. október 6-án elfogadott granadai nyilatkozatra,

— tekintettel a „2024. évi éves fenntartható növekedési jelentés” című, 2023. november 21-i bizottsági közleményre (COM(2023)0901),

— tekintettel „A riasztási mechanizmus keretében készült 2024. évi jelentés” című, 2023. november 21-i bizottsági közleményre (COM(2023)0902), valamint az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra irányuló, 2023. november 21-i bizottsági ajánlásra (COM(2023)0903),

— tekintettel a Bizottság és a Tanács együttes foglalkoztatási jelentésére irányuló, 2023. november 21-i javaslatra (COM(2023)0904),

— tekintettel a Bizottság 2023. november 15-i, 2023. évi őszi gazdasági előrejelzésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság véleményére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0063/2024),

A. mivel az európai szemeszter alapvető szerepet játszik a tagállamok gazdasági, költségvetési, strukturális, szociális és foglalkoztatási politikáinak koordinálásában, ezáltal biztosítva a gazdasági és monetáris unió makrogazdasági stabilitását;

B. mivel a Bizottság 2024. évi téli előrejelzése szerint 2023-ban a gazdasági tevékenység a 2022-es erőteljes fellendülést követően a magas infláció és a szigorúbb finanszírozási feltételek miatt a becslések szerint az Unióban és az euroövezetben is csupán 0,5 %-kal nőtt; mivel 2024-re a várt GDP-növekedést az Unió tekintetében (1,3 %-ról) 0,9 %-ra, az euroövezet tekintetében pedig (1,2 %-ról) 0,8 %-ra módosították; mivel a gazdasági tevékenység 2025-ben az Unióban várhatóan továbbra is 1,7 %-kal, az euroövezetben pedig 1,5 %-kal nő majd;

([9]) HL L 57., 2021.2.18., 17. o.

C. mivel az uniós munkaerőpiac 2023 első felében a gazdasági növekedés lassulása ellenére továbbra is jól teljesített; mivel a Bizottság 2023. évi őszi előrejelzése szerint azonban a munkaerőhiány számos ágazat és foglalkozás tekintetében továbbra is akut volt, különösen a nulla nettó és alacsony kibocsátási célt szolgáló technológiák bővítésével és végrehajtásával kapcsolatos területeken; mivel a munkanélküliség az EU egészében történelmi mélypontra süllyedt, tagállamonként eltérő mértékben; mivel az Eurostat szerint 2023 decemberében az ifjúsági munkanélküliség az Unióban 14,7 %-ot, az euroövezetben pedig 14,4 %-ot ért el;

D. mivel a Bizottság 2024. téli előrejelzése szerint az infláció az Unióban 2023-as 6,5 %-ról 2024-ben várhatóan 3,0 %-ra, 2025-ben pedig 2,5 %-ra, illetve az euroövezetben a 2023-as 5,4 %-ról 2024-ben várhatóan 2,7 %-ra, 2025-ben pedig 2,2 %-ra csökken; mivel a költségvetési politikának támogatnia kell a monetáris politikát az infláció csökkentésében és a költségvetési fenntarthatóság megőrzésében, ugyanakkor elegendő mozgásteret kell biztosítania a további beruházások számára és támogatnia kell a hosszú távú növekedést;

E. mivel az infláció eltérő módon érinti a jövedelmi csoportokat, és az alacsony jövedelmű csoportok aránytalan mértékben szenvednek; mivel az infláció tényleges megélhetési válságot okoz a lakosság bizonyos szegmensei számára, ami kihívást jelent a társadalmi kohézió szempontjából;

F. mivel a GDP-arányos államadósság 2023-ban az Unióban várhatóan 83,1 %-ra (az euroövezetben pedig 90,4 %-ra) fog csökkenni; mivel a GDP-arányos államadósság az Unióban várhatóan enyhén csökkenni fog, 2024-ben körülbelül 82,7 %-ra, majd 2025-ben 82,5 %-ra; mivel az euroövezet GDP-arányos államadóssága 2024-ben várhatóan 89,7 %-ra, 2025-ben pedig 89,5 %-ra fog csökkenni; mivel a különböző tagállamok adósságszintje nagy eltéréseket mutat; mivel a magas kamatlábakkal párosuló magas GDP-arányos államadósságok és a bizonytalan makrogazdasági helyzet veszélyeztethetik az államadósság hosszú távú fenntarthatóságát és a gazdasági stabilitást;

G. mivel a Bizottság 2023. őszi előrejelzése szerint az általános államháztartási hiány 2023-ban az Unióban és az euroövezetben várhatóan a GDP 3,2 %-ára, majd 2024-ben 2,8 %-ára, 2025-ben pedig 2,7 %-ára csökken; mivel a Stabilitási és Növekedési Paktum általános mentesítési rendelkezését 2023 végén deaktiválták; mivel a Bizottság bejelentette, hogy javaslatot fog benyújtani a Tanácsnak, hogy – a 2023. évi tényadatok alapján és a hatályos jogi rendelkezésekkel összhangban – 2024 tavaszán kezdeményezzen hiányalapú túlzotthiány-eljárásokat;

H. mivel 2023-ban és 2024-ben recessziós aggregált költségvetési irányvonal várható, mindkét évben a GDP 0,5 %-ának megfelelő visszaeséssel, elsősorban a válsággal kapcsolatos energiaügyi intézkedések majdnem teljes kivezetése miatt;

I. mivel a gyors, határozott és összehangolt szakpolitikai válaszlépések lehetővé tették, hogy az Unió gazdasága talpra álljon, és kezelje a Covid19-világjárvány és az Ukrajna elleni orosz agressziós háború társadalmi-gazdasági következményeit, valamint átvészelje az ebből eredő energiaválságot; mivel a gazdaság 2023-ban lelassult; mivel a kilátásokat továbbra is nagy bizonytalanság és az Ukrajna elleni orosz agressziós háború alakulásához és a közel-keleti konfliktusokhoz kapcsolódó kockázatok jellemzik;

J. mivel e zavart okozó geopolitikai események megmutatták, hogy az Európai Uniónak tovább kell erősítenie nyitott stratégiai autonómiáját, és versenyképesnek kell maradnia a globális piacon, biztosítva ugyanakkor, hogy senki se maradjon le;

K. mivel az uniós finanszírozás hozzájárult a makrogazdaság uniós szintű megerősítéséhez, valamint növeli az Unió válsággal szembeni belső és külső rezilienciáját, miközben támogatja a tagállamokat az uniós prioritásokhoz kapcsolódó beruházások finanszírozásában, hogy megbirkózzanak a jelenlegi és jövőbeli kihívásokkal;

L. mivel a válsággal kapcsolatos, 2020 és 2022 között bekövetkezett jelentős bővülést követően az euroövezetben 2023-ban és 2024-ben korlátozó költségvetési irányvonal várható; mivel a költségvetési irányvonalnak a nagy bizonytalanságra tekintettel továbbra is agilisnek kell maradnia;

M. mivel az Unióban a nettó közberuházások GDP-hez viszonyított százalékos aránya a Covid19-világjárványból eredő pénzügyi válságot követően jelentősen csökkent, egyes esetekben negatív szintet érve el; mivel ez az arány azóta sem állt teljesen helyre; mivel a klímasemleges szakpolitikák és a digitális transzformáció sikere közös európai megközelítésen alapul, valamint uniós és tagállami szintű intézkedésekre egyaránt szükség lesz; mivel az EU jövőbeli rezilienciája szorosan összefügg a fenntartható növekedést szolgáló állami és magánberuházások növelésével és egy ambiciózus strukturálisreform-programmal; mivel feltétlenül foglalkozni kell egy olyan időszerű stratégia igényével, amely a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz 2026-ban való lejártát követően megfelelő mértékű közberuházásokat biztosít; mivel az európai zöld megállapodás és a Párizsi Megállapodás céljainak eléréséhez jelentős köz- és magánberuházásokra van szükség;

N. mivel a tagállamoknak rendelkezniük kell a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosításához és az EU pénzügyi érdekeinek védelméhez szükséges nyomonkövetési és ellenőrzési mechanizmusokkal, különösen a csalás, a korrupció és az összeférhetetlenségek megelőzése és az átláthatóság biztosítása érdekében; mivel fontos, hogy a tagállamok e tekintetben megfelelő támogató országspecifikus ajánlásokat hajtsanak végre;

Az EU gazdasági kilátásai

1. aggodalmát fejezi ki az Unión belüli gazdasági helyzet, tartós bizonytalanság, gyenge növekedés, versenyképesség és termelékenység miatt; aggodalommal állapítja meg, hogy az energiaárak és az infláció folyamatosan hatással vannak a háztartások vásárlóerejére – aminek következtében sok európait a szegénység, különösen az energiaszegénység fokozott kockázata fenyeget –, valamint az uniós vállalatok, köztük a kis- és középvállalkozások (kkv-k) teljesítőképességére; kéri a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket e nehézségek leküzdése érdekében, és hajtsanak végre célzott intézkedéseket az egységes piacon belüli tisztességes verseny biztosítása és a tartós inflációs nyomás kezelése érdekében;

2. megjegyzi, hogy számos tagállam szenved strukturális kihívásoktól, ami csökkenti növekedési potenciáljukat; kiemeli, hogy a strukturális kihívások kezelése alapvető fontosságú a fenntartható fellendülés és a folyamatos növekedés szempontjából, és hogy a strukturális sebezhetőségek kezelésére irányuló reformok végrehajtása nemcsak a meglévő kihívásokkal szembeni ellenállás és az azokkal való megbirkózás képességének javítása, hanem a kettős átállás fenntartható és méltányos módon történő megvalósítása szempontjából is kulcsfontosságú; kiemeli, hogy az ambiciózus strukturális reformok továbbra is elengedhetetlenek az Unió gazdasági bázisának megerősítéséhez, a vállalkozásalapítás és a vállalkozói készség előmozdításához, valamint az Unió versenyképességének, termelékenységének és általános növekedési potenciáljának megerősítéséhez;

3. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban az állami és magánberuházások hiánya csökkenti a társadalmilag kiegyensúlyozott és fenntartható növekedés lehetőségét; úgy véli, hogy az előre kiszámítható szabályok, a tisztességes feltételek és az alacsonyabb megfelelési költségek meghatározó tényezők a befektetők vonzása tekintetében; kiemeli, hogy e beruházások döntő jelentőséggel bírnak abból a szempontból, hogy az EU képes legyen megfelelni a jelenlegi kihívásoknak, többek között az igazságos zöld és digitális átállásnak, valamint e beruházások növelni fogják az EU rezilienciáját és hosszú távú versenyképességét a jövőbeli kihívások során; úgy véli, hogy e beruházásokat növekedésserkentő és rezilienciafokozó reformoknak kell kísérniük; felhívja a figyelmet a megújuló energiaforrásokba és az energiahatékonyságba irányuló beruházásokra, amelyekre többek között azért van szükség, hogy az EU függetlenné váljon az importált fosszilis tüzelőanyagoktól, és megfékezzék az energiaárak által vezérelt inflációt; tudomásul veszi a 2023-ban és 2024-ben várható recessziós költségvetési irányvonalat; kiemeli, hogy a recesszió nem mehet a beruházások rovására, amelyeket Unió-szerte növelni kell;

4. hangsúlyozza, hogy az egységes piac további elmélyítése és a beruházások előtt álló akadályok felszámolása – többek között a tervezést, az engedélyezési és egyéb adminisztratív eljárásokat korszerűsítő és digitalizáló reformok révén – elősegítené a magánberuházások fellendítését; megismétli, hogy ehhez az iparpolitika, valamint a mély és integrált uniós tőkepiacok és az innováció is hozzájárulhatnak a beruházások támogatásával, az EU globális versenyképességének megőrzésével és a kulcsfontosságú technológiák, nyersanyagok és ipari inputok tekintetében korlátozott számú nem uniós országtól való túlzott függés kockázatának mérséklésével;

5. felkéri a tagállamokat, hogy a (többéves) költségvetési folyamat rendszeres elemeként végezzék el a kiadások felülvizsgálatát, ami elősegítené a közkiadások hatékonyságának és minőségének javítását; egyetért a Bizottságnak a 2024. évi éves fenntartható növekedési jelentésben foglalt ajánlásával, miszerint a tagállamoknak mihamarabb fel kell számolniuk a válsággal kapcsolatos energiatámogatási intézkedéseket, és fokozatosan le kell állítaniuk a fosszilis tüzelőanyagok támogatását; hangsúlyozza, hogy a kormányzati bevételek és kiadások egyaránt elengedhetetlenek az államháztartás fenntarthatóságának biztosításához; kéri a tagállamokat, hogy lépjenek fel az adócsalás, az adókikerülés, az adókijátszás és a pénzmosás ellen; e tekintetben üdvözli a pénzmosás elleni csomagról szóló megállapodást;

6. egyetért a Bizottság értékelésével, miszerint a magas adóssággal és az árkülönbségekkel kapcsolatos kockázatok továbbra is relevánsak, különösen azokban a tagállamokban, ahol az adósságszolgálat jelentős adósságátütemezést tesz szükségessé, vagy ahol a magánszektor a kamatfizetések meredek emelkedésével szembesül;

7. kéri az euroövezet tagállamait, hogy tárjanak fel minden eszközt az Európai Stabilitási Mechanizmusról szóló szerződés felülvizsgálatának befejezéséhez, lehetővé téve az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának bevezetését, ami tovább erősítené az euroövezet rezilienciáját;

Az európai szemeszter és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz

8. emlékeztet arra, hogy az európai szemeszter a költségvetési, gazdasági, szociális és foglalkoztatáspolitikák Szerződésekkel összhangban történő, uniós szintű összehangolásának jól bevált kerete, amely magában foglalja a szociális jogok európai pillérét is, biztosítva az Unió makrogazdasági stabilitását, a tagállamok gazdasági teljesítményének tartós konvergenciáját és az Unió társadalmi kohézióját; kéri, hogy a tagállamok – például a helyi és regionális önkormányzataikon keresztül – nemzeti szinten vállaljanak nagyobb felelősséget az európai szemeszterért; megjegyzi, hogy az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó 2023. évi ipari terv az EU növekedési stratégiájának részét képezi;

9. osztja azt a nézetet, hogy a 2024. évi országspecifikus ajánlásoknak konkrét kritériumokra kell összpontosítaniuk; hangsúlyozza, hogy az országspecifikus ajánlásoknak egyúttal a stabil és inkluzív gazdasági növekedés előmozdítását, a versenyképesség és a makrogazdasági stabilitás fokozását, a zöld és a digitális átállás előmozdítását, valamint a társadalmi és a generációk közötti igazságosság biztosítását is szolgálniuk kell; figyelembe veszi a GDP növekedésére, az inflációra, a munkanélküliségre, az államháztartási egyenlegre, a bruttó államadósságra és a folyó fizetési mérlegre vonatkozó nemzeti előrejelzések közötti különbségeket, és megjegyzi, hogy e különbségek azt mutatják, hogy az egyes tagállamok sajátos helyzetén alapuló rugalmas megközelítésekre van szükség; e tekintetben kéri az Európai Bizottságot, hogy az országspecifikus ajánlásokat szorosabban kapcsolja össze a vonatkozó országjelentésekkel; az országspecifikus ajánlások és a vonatkozó reformok végrehajtásának, valamint az azonosított beruházási hiányosságok csökkentése terén elért eredmények hatékony nyomon követését szorgalmazza; hangsúlyozza, hogy az országspecifikus ajánlásoknak figyelembe kell venniük a szociális sebezhetőséget és a munkanélküliséget; tudomásul veszi a szociális eredménytáblán alapuló, szociális tematikájú országspecifikus ajánlások számának csökkenését;

10. üdvözli, hogy például a REPowerEU-val összefüggésben, a végrehajtásának tanulságai alapján rugalmasan kiigazították a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt; kiemeli, hogy a nemzeti helyreállítási tervekben szereplő mérföldköveknek és célértékeknek összhangban kell állniuk az országspecifikus ajánlásokkal, és a tagállamoknak a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveik keretében legalább az országspecifikus ajánlások jelentős részével foglalkozniuk kell; kiemeli a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz sikerét; emlékeztet arra, hogy a finanszírozott projektek sikerét és hatékonyságát a gazdaságra és a foglalkoztatásra gyakorolt hatásuk alapján fogják mérni, és e projektek gyors, átlátható és hatékony végrehajtását szorgalmazza; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközről szóló rendelet betartása és megfelelő végrehajtása döntő fontosságú a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz hitelessége szempontjából;

11. megjegyzi, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz szerepet játszik a zöld átállásból és a gazdaság digitalizációjából eredő globális kihívások kezelésében; hangsúlyozza, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek keretében végrehajtott reformoknak és beruházásoknak hozzá kell járulniuk a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközről szóló rendelet éghajlat-politikai célértékeihez, és tiszteletben kell tartaniuk a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet; kéri a tagállamokat, hogy használják ki ezt a lehetőséget, és vegyék igénybe a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt gazdaságuk átalakítására és versenyképesebbé tételére; emlékeztet arra, hogy fontos ellenőrizni, hogy a pénzeszközök eljutnak-e a reálgazdaságba és a kkv-khoz, és hangsúlyozza az elszámoltathatóság és az átláthatóság fontosságát az uniós finanszírozásban részesülő szervezetek tekintetében;

12. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fellendüléssel összefüggésben és a kettős átállás kezelése terén nagy jelentőséggel bírnak a magán- és az állami beruházások; emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz nem helyettesíti a nemzeti közberuházások sajátos szerepét; megismétli, hogy a kettős átállás célkitűzéseihez való igazodás érdekében biztosítani kell a közberuházások és a nemzeti stratégiák minőségét, átláthatóságát és elszámoltathatóságát; kiemeli, hogy e kettős átállásra vonatkozó nemzeti stratégiáknak ki kell egészíteniük a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt és más európai beruházási eszközöket;

13. támogatja, hogy az uniós kohéziós politikai programokat hangolják össze a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében és az országspecifikus ajánlásokban azonosított beruházási igényekkel; emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika a célok Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköznél szélesebb körét szolgálja, és kiegészítheti a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében elfogadott intézkedéseket; kéri, hogy a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek kidolgozásába és végrehajtásába a kohéziós politikai programokhoz hasonlóan vonják be az érdekelt feleket, köztük a szociális partnereket, a civil társadalmi szervezeteket és az üzleti szektort;

14. hangsúlyozza, hogy az érintett hatóságok közötti – többek között a nemzeti kormányok, valamint a regionális és helyi önkormányzatok közötti – koordináció elengedhetetlen a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz irányításához, valamint az adminisztratív akadályok és a bürokrácia leküzdéséhez;

15. tudomásul veszi a társjogalkotók között 2024. február 10-én létrejött, az uniós gazdasági kormányzási keret reformjáról szóló ideiglenes politikai megállapodást, amelynek célja a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásának és a tagállamok gazdasági és társadalmi teljesítménye tartós konvergenciájának biztosítása;

16. üdvözli a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz irányítására vonatkozó tervezési döntésekből levont tanulságokat; megjegyzi, hogy a gazdasági kormányzási keret reformja nem biztosít uniós pénzügyi ösztönző mechanizmusokat a nemzeti szakpolitikai reformok és beruházások támogatásához és előmozdításához; hangsúlyozza, hogy a szükséges mértékű állami beruházások biztosítása döntő fontosságú a gazdasági kormányzási keret reformja fő célkitűzéseinek eléréséhez, valamint az Unió jelenlegi és jövőbeli prioritásainak kezeléséhez; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamoknak nem lesz pénzügyi kapacitásuk ahhoz, hogy saját erőből finanszírozzák az igazságos zöld és digitális átállást;

17. kiemeli az Európai Parlamentnek az uniós gazdasági kormányzási keretben betöltött szerepét, és támogatja, hogy az Európai Parlament a Szerződésekben meghatározott hatáskörök maradéktalan tiszteletben tartása mellett fokozottan vegyen részt az európai szemeszterben; tudomásul veszi, hogy a Bizottság és a tagállamok párbeszédet folytatnak az egyéni költségvetési és strukturális terveikről; hangsúlyozza, hogy minden tagállamot egyenlő bánásmódban kell részesíteni; hangsúlyozza, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörének a középtávú költségvetési és strukturális tervek kidolgozási folyamatában való növelésével párhuzamosan az Európai Költségvetési Tanács ellenőrzése mellett gondoskodni kell a szabályok fokozott betartásáról, valamint fokozni kell az elszámoltathatóságot és az Európai Parlament felé irányuló információáramlást; elismeri, hogy az európai szemeszter részét képező gazdasági párbeszéd hasznos alapot teremt az elszámoltathatósághoz; úgy véli, hogy a megfelelő elszámoltathatóság megkövetelné, hogy az Európai Parlament rendelkezzen olyan eszközökkel, amelyek lehetővé teszik számára, hogy a Szerződésekkel összhangban az európai szemeszter teljesítményének értékelésén alapuló következményeket alkalmazzon;

°
° °

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.